

in lep ftershén, ki ni ne zhern ne rujav. In 5) se morajo jemati le od sdravih drevev, ki nimajo nobene bolesni, ali ofkrumbe.

Vezhidel lomijo zépe takrat, ko zepijo; in to je velika smota! Po fluhajte tedej kdaj se zépi naberajo: Zépi se navadno naberajo od Švezhnize do f. Gregorja, ali sploh rezhi, dokler musga ali sok v drevesa ne prihaja, nikoli pa posneji, ko je she drevo mushevno, in berst peganja. Pa tudi posno v jeséni, zhe ravno takó nanese, se smejo nalomiti; vender vselej pa, ko je she mras sok ali musgo v drevu vterdil.

Zhe se zépi po simi ali v hudim mrasu naberajo, se nefmejo s golo roko prijemati, ki je gorka, temuzh s ruto ali rokovizo; tudi jih ne bersh na gorko prinesti, temuzh se denejo poprej kake pol ure v merslo vodo, de smersljino is njih potegne, in potlej se f-hranijo.

Šo zépne mladike dólge, se per starim lesu odréšejo; so pa kratke, se pa sa en palz stariga lefá s njimi vred odreshe. — Opomniti moram vaf tujej prasne vére, ktero imajo po nekterih krajih, ko terdijo, de zépi se le odlomiti smejo, ne pa odresati. Ozhitno je, de se s odlomljenjem véjam shkoda sgodi, ko se vezhidel rado sadere, ali sazehne, de se véja potlej fushí; ako se pa lepo nad popkam odreshe, se ji pa nizh shaliga ne sgodi.

Ker se zépi prej nabrati morajo, ko se s njimi zépi, se morajo dobro f-hraniti, in fizer takole: Še poifhe v vertu na senzhni strani kaki perpravin kót, in ko fo zépi v butarze rahlo povesani, in po forti sasnamnjani, se vtaknejo fkonzama en palz globoko v mokro perf, in pokrijejo, de desh in snég na-nje ne gré. Zhe smersnejo, fe morajo prej, ko se s njimi zépi, v vodo djati, de smersljino is njih potegne. She boljshi je pa, zhe se kaka posoda s perfjo napolni, in se zépi va-njo kakor je bilo sgorej rezheno, potaknejo, in fe potlej v kaki hladin kraj postavi, tote ne v saduhljivo klét, ali v jamnizo. Spomladi, ko jame gorko prihajati, se denejo na mersleji kraj, de ne odganjajo, ker potlej niso kaj sa zepljenje.

Is tega maliga, kar sim povédal, se sklene, de fe zépi ne smejo jemati 1) ras tazih drevev, které imajo kako bolesin, postavim raka, rjò ali druge ofkrumbe, ker bi novozépljenez potlej gotovo ravno tisto bolesin imel. 2) Še ne smejo jemati sa zépe vodeni poganjki, to je tiste mladike, ki is debla, ali is véj bliso debla, ali tudi is korenin na ravnošč kvifhko poshenó. 3) Še ne smejo jemati is nerodovitnih drevev, ali is tazih, ki le vzhafih rodé, ker novozépljenez potlej tudi nerodovitin oftane, in fe posneje prezepiti mora, kar je sa vezh lét samuda.

Novozépljenez bo tedej lep ali gerd, sdrav ali bolan, rodovitin ali nerodovitin, kakorshno je bilo drevo is keteriga je bil zep vsét.

She nekaj: Zhe so pa zépi v hranitvi slo svenili in smedléli, se postavijo, kolikor jih je bilo v perfu, v vodo, ali fe v podsemeljzo ali v jabelko vtaknjejo, in spet oshivé. Toliko zépa pa, kolikor ga je bilo v vodi ali v perfu, se per zepljenju savershe, ker tisto ne sme v divjak priti.

S nekoliko svenjenimi zépi se bolj mushevni, in s mushevnnimi zépi se bolj medli divjaki zepijo; ker medli divjaki manj mozhni, pa vezh musge v zép poshiljajo.

Tudi se ne smejo zele mladike v divjak vtikati, temuzh zép ne sme vezh ko tri popke, k vezhim per debelih divjakih, fhtir imeti; ker divjak, zhe

je tudi mozhan, ne more zele mladike rediti in rane zeliti, in le shamer is njega rad srafe.

In sadnjizh mora tudi med zépam in divjakam nekaka perméra biti, to je: na debeleji divjake morajo tudi debeleji zépi, na drobnejji divjake pa shibkeji zépi priti; sakaj? — to vsak lahko previdi. J. K.

Kaj je treba pri kupovanju lefá vediti?

Misarje in vse, ki lef sdelujejo, ali se fizer s njim pezhajo, tega le opomnimo:

Kader mehek lef kupujete, glejte na krepkoft lefá. Mehkiga lefá so: jela, fmerek, bar, lipa. Krepkoft lefá se posná po goftih letinah; goftejshi zhe so letine, bolji je. Redke letine so gotovo snamnje, de je drevo prenaglo raftlo; lef od takiga drevesa ni sa lizhno sdelovanje; isdelek je rahel in nima terpesha; zhe misar s preredkim lefam terd lef obkláda (furnira), se mu delo po vezh stranéh sveshí in svije.

Naj se varje misar in vsak lefni sdelovavez savito srafseniga lefá. Savit lef se posná, kadar je deska, dila ali ploh po eni strani gori gladek, po drugi doli pa sadert, ali kakor se po rokodélsko rezhe: sa lefam in zhes lef. Tudi na krajzih dil se savitje posná. Lef ni savit, zhe letine fkosi in fkosi, ali faj na dolgim po krajzih tekó; zhe se pa na kratkim isidejo, je lef savit, in kolikor na krajshim, toliko flabshi je.

Defke, dile ali podnize is savito srafseniga drévja niso sa lizhno misarsko sdelovanje, so le sa kake predale, in sa drugo vvednje delo.

Pri kupovanju terdiga lefá je treba ravno na to pasiti, kakor pri mehkim lefu. Terdiga lefá, ki v domazihih deshelah raste, so: hraſt, bukev, gaber, oreh, javor, brésa, zhefhnja, hrushka i. t. d. Kdor kérle ali zele débla kupuje, naj gleda, de so gladkiga lubja. Kake gerzhe in bule po deblih so snamnja, de je lef rassében; tak lef sa defke in dile srésan fe raszépi in sdobi. Nar hitreji hraſtovo, zhefhnjevo in oréhovo dreyje rassébe. Škodljive so fhtule nekdaj od debla odsekanih ali odlomljenih véj, po teh gnjila mokrina saftaja, lef sazhne gnjiti, gnjiloba fe rasprostira po debli do ftershena; pri rési gre veliko v nizh takiga lefá. Zhe kupujeh dreyje, ki je poderto dalje od zhetert leta v gojsdu leshálo, morash poskusiti, ali je samoklo ali ne. Bresov, javorjev in bukov lef nar hitreji samokel postane; hraſt pa se fkosi vezh let ne samozhi.

Odbi lubad od debla na nar bolj mokri strani; zhe najdesh, de je lef bled sa lubadam, takrat je samokel; tak lef ni vezh sa rabo, kér je krepkoft letin in shiliz she odjenjala in oterpnela; isdelki is taziga lefá nimajo terpesha, kmalo fe raslomijo in raspadejo; she kurjavna dreva is samokljiga lefá niso kaj, kér le malo grejejo.

L-z.

Pogovor

zdraviga in bolniga kamna na tlaku zraven hiš (trotoir) v nekim mestu.

(Konec.)

Oh! ti nikdar ne verjameš, kakó prijetno in častljivo je naše življenje na stare dni; in radi pozabimo zavolj tega na vse bolečine, ki nam jih včasih škerbine ali bodlaji napravljajo. Kader pa kteri zmed nas zunaj poprej popisanih spredkov sčasama tudi še ta prevrad (privilegium) zadobi, de se gibati ali zibati more, je njegova sreča